

Drsná, nekorektní zpráva o černoších v USA

- CZ24 News | 10. června 2020

USA: Publicista Matyáš Zrno nějaký čas prožil v USA. A rozhodl se českým čtenářům popsat, kde je třeba hledat kořeny současného násilí. Popsal, jak se zpravidla chovají američtí policisté, jak se chovají lidé žijící v ghettech velkých měst.

„Kupodivu to jsou ta města, kde demokraté nabízejí útočiště ilegálním imigrantům s kriminální minulostí. Jsou to města, kde demokraté spoléhají na černošské hlasy (v Minneapolisu už jsou u moci nepřetržitě 60 let), a přitom se situace černošských čtvrtí neustále zhoršuje,“ napsal Zrno.

Každý, kdo by rád vyrazil na cesty do USA, měl by podle Matyáše Zrna vědět, že tamní policisté se chovají velmi přísně. Především, se státní policií se nediskutuje. Zkrátka a dobře musíte poslechnout to, co vám policie nařídí. Jinak riskujete, že přijde tvrdý zákrok.

„Vzpomínám na spolubydlícího, který strávil dva dny v hromadné cele předběžného zadržení s těmi největšími kriminálníky za to, že si jedno děvče vzpomnělo, že tu pusu od něj vlastně nechtělo (ano, opravdu šlo o pusu, nikoliv o sex).“

Vzpomínám na kamarádku, která jela po státech v jakémsi starém vraku, který se startoval zmáčknutím startéru a dostala se do hodně nepříjemné situace, když jí zastavil policista, který se s rukou na pistoli dožadoval vyhození klíčů od auta oknem (vyřešila to nakonec tím, že vyhodila klíče od bytu, aby se policista uklidnil).

V Americe vás policisté můžou zkontrolovat jen proto, že jdete pěšky,“ napsal Zrno.

Současně se vám prý však nestane, aby vám policie nepomohla, když máte problém. Nestane se vám, že vás strážce zákona odbude, že je způsobená škoda příliš malá a že ho s tím nemáte obtěžovat.

Ale pak je tu život v ghettech, v takových ghettech, která si prý v České republice ani neumíme představit. Pokud si pod pojmem ghetto představujete Chánov, prý nejste ani na dohled k tomu, jak to vypadá v některých čtvrtích velkých měst v Americe

„To jsou bez legrace místa, kam slušný člověk prostě v životě nepříjde a kudy obvykle raději ani neprojíždí. Úroveň služeb (doprava, školství zdravotnictví atd.) je mizerná, obvyklý společenský model je matka s několika dětmi, z nichž každé má jiného otce (kterého stejně neznají) a dostat se odsud po společenském žebříčku nahoru je skoro nemožné. Tady se žije z drog a na drogy (a kulku) se umírá. Hip-hopové velebení kultu násilí, drog a totální promiskuity jen prohlubuje všudypřítomnou beznaděj. Tady neexistují pozitivní vzory – třeba rodina, práce, vzdělání... Tady je jen totální nihilismus. Tohle jsou místa, kde se v určitý den nejde do školy, protože je „iniciační den“ místního gangu, v jehož rámci mají noví členové někoho (kohokoliv) zabít a proto jsou děti raději doma. Destruktivní subkultura násilí a drog a absence rodiny je tím skutečným základním problémem černošských ghatt, ne policejní brutalita,“ pokračuje publicista.

Zdůraznil také, že dnes opoziční příznivci Demokratické strany drží tyto lokality při životě. Jsou to prý ti samí demokraté, kteří sice o těžkém životě černochoů rádi mluví, ale ghetto často na vlastní oči nikdy neviděli.

„Kupodivu tahle ghetta kvetou především ve velkých městech, která už desítky let (obvykle nejméně padesát) ovládají demokraté. Kupodivu to jsou ti demokraté, kteří v nich už desítky let omezují či přímo zakazují držení zbraní, aby stejně jejich města vedla statistiky zločinnosti. Kupodivu to jsou ta

města, kde demokraté nabízejí útočiště ilegálním imigrantům s kriminální minulostí. Jsou to města, kde demokraté spoléhají na černošské hlasy (v Minneapolisu už jsou u moci nepřetržitě 60 let), a přitom se situace černošských čtvrtí neustále zhoršuje. Tady nenabízejí černošům pozitivní vzory, ale neustále jim hladí ego tím, že za svou situaci nemohou oni, ale někdo jiný, ať už nyní nebo v minulosti," popsal publicista stav věci.

A tady někde se v protestujících bere chuť rabovat obchody.

„Ideologie dědičné bílé viny (za otroctví a diskriminaci), vymyšlená bílými liberály, dává primitivním násilníkům a lupičům opojný pocit, že to, co dělají, je vlastně správné a spravedlivé. Nositelka Pulitzerovy ceny Nikole Hannahová-Jonesová (z New York Times) napsala, že ničení majetku není násilím (asi jakási obdoba boje proti ‚fetišizaci soukromého vlastnictví‘ našimi klinikáři). V Minneapolisu členové městské rady zvažují rozpuštění místního policejního sboru. V New York Times otisknou komentář, který vyzývá bělochy, aby se nebavili se svými příbuznými, pokud osobně nebo finančně nepodpoří protesty. (Když otisknou článek republikánského senátora Toma Cottona, který vyzývá k nasazení armády, je z toho skandál a editor musí rezignovat). Redaktor MSNBC před hořící budovou s vážnou tváří tvrdí, že se jedná o v zásadě mírné protesty, jen holt trochu hoří...“

Skutečností prý je, že ve Spojených státech vedle sebe žijí dvě skupiny lidí. Ta, co žije v ghettu, a ta, co žije mimo ghetto. Nežijí spolu, ale skutečně vedle sebe. A někteří, především bílí Američané mají potřebu se za to svým afroamerickým spoluobčanům omlouvat. Proto dnes vidíme černochoy, kteří donutí bílé kleknout na ulici a prosit za odpouštění za křivdy.

Jenže tohle, podle Zrna, nevydrží věčně. Lidem začne vadit, že si nemohou nakoupit, protože jejich oblíbený obchod byl vyrabován. Budou chtít, aby byl obnoven pořádek. A přesně ten jim teď slibuje Donald Trump. Na rozdíl od jeho pravděpodobného demokratického vyzyvatele Joa Bidena, který se jednoznačně postavil za demonstranty.